

„Cafeaua” de duminică

Buletinul duminal al
Parohiei „Întâmpinarea Domnului”
din Glasgow

Evanghelia

Duminica a VIII-a după Rusalii; Înmulțirea pâinilor
Matei: cap 14, vers. 14-22

Si ieșind, a văzut multime mare și l-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Credință arată noroadele, de vreme ce, ducându-Se Iisus, multimile merg după El. De aceea și primesc vindecările, ca plată a credinței, căci a merge „după El, pe jos” și fără de hrană, toate acestea sunt fapte ale credinței.

Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și l-au zis: locul este pustiu și vremea, iată, a trecut; deci, dă drumul mulțimilor, ca să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare. Iisus le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce.

Ucenicii sunt (și se arată) iubitori de oameni, că poartă de grija norodului și din această pricina nu vor să-i lase să flămânzească. Dar ce zice Mântuitorul? „Dați-le voi să mănânce”. Iar aceasta n-o zice ca și cum nu ar fi cunoscut câtă era sărăcia Apostolilor - să nu fie! - ci, pentru că , zicând ei că nu au ce să le dea, să se arate că de nevoie a venit spre a face minune și nu pentru iubirea de slavă.

Iar ei l-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Si El le-a zis: Aduceți-Mi-le aici. Si, poruncind să se aşeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la Cer, a binecuvântat.

„Aduceți pâinile aici la Mine, căci, măcar deși este seară și locul este pustiu, Eu, Făcătorul vremilor, de față sunt, căci „Cel Ce dă hrană la tot trupul”, Eu sunt”. (Psalm 135,25).

Deci ne învățăm de aici că măcar și puține de avem, se cuvine să le cheltuim întru iubirea de străini, pentru că și Apostolii puține având, le-au dat mulțimilor; și după cum acele puține s-au înmulțit, aşa și ale tale, cele puține, se vor înmulții.

Iar El pune poporul să stea jos pe iarbă, pentru a ne învăța smerenia, ca astfel și noi nu pe paturi și pe așternuturi de mult preț să ne odihnim.

Apoi privește „la Cer” și blagoslovește pâinile, poate adică, și ca să încredințeze că nu este potrivnic lui Dumnezeu, ci că de la Tatăl a venit și din Cer. Încă și ca să ne învețe pe noi când venim la masă, (mai) întâi să mulțăm și (abia) apoi să mânăcam.

Și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor. Si au mâncau toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărămituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncau erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

Le dă ucenicilor pâinile, pentru că să-și amintească pururea minunea și s-o pomenească mereu în mintea lor, măcar că ei degrabă au uitat-o. Si să nu socotești că după nălucire a făcut minunea, de aceea rămân prisosințe (fărămituri)!

Si sunt „douăsprezece coșuri” cu „fărămituri”, pentru că luda să poarte coșul să nu cadă întru păcatul vinderii Lui, înțând minte minunea.

Si înmulțește și pâinile și peștii, ca să arate că El este Făcătorul pământului și al mării și că cele ce mânăcam în fiecare zi de la El sunt date și de Dânsul sunt înmulțite.

Iar în pustie face această minune, ca să nu credă cineva că au fost acestea

Evangelia

Duminica a VIII-a după Rusalii; Înmulțirea pâinilor
Matei: cap 14, vers. 14-22

cumpărate din vreun oraș de prin preajmă. Astfel le înțelegem după chipul istoric.

Iar după înalță înțelegere, învăță că, de vreme ce Irod - mintea cea trupească și de piele a iudeilor, că aşa se tâlcuiește „Irod” - a tăiat capul lui Ioan, care este cap al Prorocilor, n-a crescut (Irod) celor care l-au prorocit pe Hristos, pentru aceea pleacă de la ei Iisus „în loc pustiu” (Matei 14,3) - adică la neamuri, care erau „puști” de Dumnezeu - și tămaduiește pe cei bolnavi cu sufletul și apoi îi hrănește pe aceștia. Că de nu ne va lăsta nouă păcatele și nu ne va vindeca bolile prin Botez, nu ne hrănește pe noi cu împărtășirea preacuratelor Taine, fiindcă cel ce nu este botezat nu se împărtășește.

Iar „(ca la) cinci mii de bărbați” erau, pentru că rău boleau la cele cinci simțiri (erau bolnave), căte sunt rănilor, atâtea emplasturile (leacurile).

Iar „doi pești” sunt cuvintele pescarilor: un „pește” Evanghelia, alt „pește” Apostolul.

Alții prin „cinci pâini” au înțeles cele cinci cărți ale lui Moise: Facerea, Iesirea, Leviticul, Numerii, Deuteronomul.

Si cele „douăsprezece coșuri” care au fost ridicate și purtate de Apostoli arată că pe toate căte noi nu putem să le mânăcam - adică să le înțelegem - pe acestea Apostolii le-au purtat și le-au înțeles.

Si spune „afară de femei și de copii”, pentru că se cere de la creștin să nu aibă nimic copilăresc sau femeiesc și nebărbătesc (într-însul).

Si îndată Iisus a silit ce ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.

Despărțirea cea cu anevoie a ucenicilor a arătat-o în chip umbrit, zicând: „a silit” - , căci ei voiau pururea împreună cu El să fie. Si sloboade noroadele, nevrând să le ducă după El, ca să nu Se pară iubitor de slavă deșărtă.

Sf. Teofilcat al Bulgariei, Tâlcuirea Sfintei Evanghelii de la Matei, pag.272-275

Cuvinte de la părinți

Filocalia de la Optina vol.2
pag. 411; Biserică

În Biserică să intri ca în casa lui Dumnezeu. Si să stai acolo ca în casa lui Dumnezeu, cu conștiința prezenței Lui, renunțând la toate purtările libere. (Cuviosul Nicon)

Unii spun că biserică este plictisoare. Este plictisoare pentru că nu înțeleg slujbele! Trebuie să le învețe! Si mai este plictisoare pentru că nu râvnesc după ea. De aceea nici nu li se pare că este a lor, ci le este străină. Dacă ar aduce flori sau alte plante pentru împodobirea ei li ar lua parte la acest proces de împodobire, nu ar mai fi plictisoare! Dar izba* lor nu este plictisoare? (Cuviosul Anatolie)

*izba - Căsuță din bârne specifică unor sate rusești.